

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП,
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

Година XXXVII

1979

ОКТОМВРИ

20

Събота

Вестникът е основан през 1943 година

Брой 125 (4268)

Цена 2 стотинки

Нужен е политически реализъм

Истинска програма за обрат във военнополитическите отношения в Европа

ГОДИШНИЯТ ПЛАН — ЗАКОН ЗА ВСЕКИ КОЛЕКТИВ, ЗА ВСЕКИ ТРУЖЕНИК!

Заседание на бюро на Окръжния комитет на БКП с участието на др. Георги Джагаров

От два дни на посещение в окръга е Георги Джагаров, заместник-председател на Държавния съвет. Придружен от другарите Никола Василев, Димитър Цурев, Николай Павлов, Антон Гугов и Стоян Кочев и отговорни работници от ЦК на БКП и Министерския съвет, другарят Джагаров по сети комбината за инвестиционно машиностроене „Червена звезда“ в Дебелец, Комбината за радиотехническа апаратура във Велико Търново и Захария комбинат в Горна Оряховица. В разговори с ръководствата и специалисти в тези комбинати той се запозна

на с хода на изпълнението на задачите за текущата година и с подготовката на плана за 1980 година. Снощи се състоя заседание на бюро на Окръжния комитет на БКП с участието на др. Георги Джагаров. Освен членовете на бюро на заседанието присъстваха и председателите на изпълнителния комитет на БЗНС Михаил Николов и заместник-председателите на изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет.

Първият секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев направи инфор

мация за изпълнението на плана за социално-икономическото развитие на окръга през изтеклите девет месеца на 1979 година, за цялостната организаторска и политическа работа на окръжната партия на организация по мобилизиране на всички сили за прибирането на реколтата и изпълнението и преизпълнението на годишния план. Той подчерта, че усилията на комуните, сдружените земеделци и всички труженици са насочени към гарантиране изпълнението на плана по всички показатели при най-икономично използване на мате

риалите, горивата и енергията по пътя на усъвършенстване на социалистическата организация на труда и утвърждаване на икономическия подход. С конкретни цифри другарят Василев разкри главно и определящото — положителните резултати и тенденции. Едновременно с това изрази тревогата, че през септември в отделни колективи бе нарушен ритмът, но сега се вземат мерки за преодоляване на допуснатото изоставане и за изпълнение и преизпълнение на задачите.

Другарят Георги Джагаров сподели своите впечатления и

изрази увереност, че в окръга е създадена сравнително добра организация, която дава основание да се очаква общо изпълнение и преизпълнение на годишния план. Той обърна внимание, че мерките, които сега се осъществяват, трябва да станат убеждение на всеки колектив и всеки труженик, че не бива да се допуска никакво отстъпление от успешното приключване на годишния план по всички качества и натурални показатели от всяка строителна организация и поделение.

Иван КОЛЕВ

„Леонид Брежнев“ направи историческа крачка, обявявайки в Берлин, че Съветският съюз ще намали своите войски в ГДР и че е готов същото така да съкрати броя на тактическите си ракети. Такава е оценката на независимия финландски вестник „Хелсингин саномат“ за новата забележителна съветска инициатива. И като че ли в тази оценка намира синтеза на израз основното и от отзивите на преобладаващото мнозинство авторитетни вестници, информационни агенции, радио и телевизионни станции, които сериозно и отговорно гледат на въпросите за военната концентрация в Централна Европа. След тягостната мулти на Виенските преговори, естествено не по вина на СССР и съюзниците му, след безпричинното протакане с ратификацията на САЛТ-2, предложението на Леонид Брежнев представяла истинска програма за постигане на важен обрат в развитието на военнополитическите отношения в Европа. Нещо повече, поставяйки на дневен ред въпроса за тактическите ядрени ракети, то хвърля мост и към един бели преговори САЛТ-3. Точно това дава основание на трезвомислите западни политически наблюдатели и коментатори да заявяват, че сега топката е прехвърлена в полето на Запада за продължаване на процеса на разведвяването и би било добре предложението на Брежнев да получи бърз отговор.

Разоръжаването не е игра с топка, но ако си послужим със стила на цитираните извления, веднага възниква въпросът: Какво ще правят с топката САЩ? Защото имен не от подхода на СССР и САЩ към глобалните проблеми на мира и войната за вис в най-голяма степен настоящето и бъдещето на света.

Ако се съди по изявленията на президента Картър, направени на последната му пресконференция, то САЩ очевидно или не знаят как во да правят „с топката“, или, казано на спорен език, „много им се иска да я изчистят в публиката.“ Това впечатление се налага и от противоречивата позиция на Картър, който от една страна говори, че „съветската инициатива е интересно предложение, внимателно се проучва и може да се окаже обещаващо“, а от друга — с категоричен тон силно обвинения срещу СССР, че той виждат ли, намалявайки так

тическите си ракети „отслабвал волята и желанието на съюзниците на САЩ да се защитават по съответен начин.“ Но президентът стана и по-конкретен. Той заяви, че едва след осъществяването на американския план за модернизация на военния потенциал на Западна Европа (с други думи след втория жаването на НАТО с нови 572 ракети „Пършинг“ и „Круз“) може да се пристъпи „с решителност и ангажираност“ към преговори със СССР.

От всичко това отново личават намеренията на официален Вашингтон да се сдобие с едностранни военни преимущества срещу Москва и чак тогава, от позиция на силата, да тръгва към масата за преговори. И пак, как то неведнъж досега, американската стратегия отреджа за западните страни само ролята на послушни изпълнители, лишени от възможността да дадат свой отговор на съветските предложения.

Този подход на САЩ към проблемите на разведвяването и разоръжаването, към намаляването на военната конфронтация между Изтока и Запада познава доста провали, а и сега не го очакваме нещо по-добро. А и кому е необходимо да се отвяват предизвикателствата към Съветския съюз и на готовността му за предварителни, едностранни мерки в полза на разведвяването да се отговаря с въвеждането на нова генерация унищожителни оръжия в арсеналите на НАТО?

През цялото следвоенно развитие надпреварата във въоръжаването се е отличавала с главоломна бързина, до като напредъкът в разведвяването и разоръжаването е бил постигнат мъчително бавно. С новите си предложения Съветският съюз показва как трябва и може да се композира „експресът към разведвяването“ във военната област и би било, меко казано, неразумно, ако Западът закъснее с качването. И вероятно разтрезвени от такава перспектива влиятелни американски вестници като „Вашингтон пост“ и „Кристен сан-ъйс монтър“ настояват да не се пропуска предостановата от Москва възможност за истински напредък в намаляването на въоръжеността в Европа, да се отдели „най-голямо внимание на всяка инициатива в тази насока, което ще отговаря на интересите и на двете страни.“

Станимир ГЕНЧЕВ
БТА

Прибирането на реколтата — гело на всички!

ОСНОВА, НО КАКВА?

Многосменната работа — неизползуван докрай резерв в ПАК — Горна Оряховица
● Трябва ли да се вярва на сведенията?
● Кога ще зазърши селбата?

Тази година ПАК — Горна Оряховица не изпълни плана за производство на пшеница с 2590 т и за ечемик с 1000 т. Безспорно дял за това имат градушките, но безспорно е също така, че неизпълнение то не се дължи единствено на природното бедствие. Затова сега е естествено да се очаква в производствените участъци на комплекса да се отдели изключително внимание на селбата — основа на плодородието през следващата година.

Селбата трудно може да се отдели от цялостния ход на есенната кампания тъй като двата основни фактора, от които ще зависи догодина величината на добива — качеството и срокът на засяване са в пряка връзка с прибирането на културите от площите, които ще се сеят. Мобилизацията на хората от комплекс са не може да се отрече. През деня навсякъде наистина се работи на висок обороти. Но за ускоряване на прибиране на царевичната например, раз работките в началото на кампанията бяха комбайните да работят на 2 сменни. По сведенията, които ПАК дава в Окръжния аграрно-промишлен съюз, на такъв режим са половината от царевичните комбайни в комплекса. При проверката в сряда вечер в производствените участъци в Долна Оряховица, Драганово, Янтра и Поликраище оба че нямаше комбайн, който да работи на две сменни. В четирите села прибиращата техника ка за царевичната бе на удължен работен ден, като до най-късно работеха в Долна Оряховица. И тъй като става дума за най-големите производствени участъци на ПАК съмнението във верността на сведенията за двусменната работа е естествено.

Впрочем различие между отчитано и действително положение не трябва да изнепада. Защото макар че по сведенията на ПАК селбата е продължаваше и в средата на седмицата.

Ечемик, но за лично ползуване! — успокояващо казват в участъците. Едно неужно обяснение, защото този ечемик също участва във формирането на добивите.

На две сменни в проверените села се оказа че работят

тези, които... трябва да работят денонощно — тежките машини, подготвящи площите за селбата. Изключение правеше само с. Янтра, където техниката бе в полето през цялата нощ. А твърденията на ръководителите на участъка в Долна Оряховица, че и там машините, които подготвят площите — тракторите К-700, Т-150 и ДТ-54, работят денонощно е вярно може би само наполовина, тъй като бе опровергано не от някой друг, а от трактористите на двата ДТ-54. До сряда вечер те само бяха чували, че са им назначени сменници. А коя машина може да работи денонощно само с един механизатор?

Че подготовката на площите в Долна Оряховица се нуждае от ускоряване личеше от ри от факта, че селките вървяха едва ли не след тракторите, които обработваха. И навсякъде понеже трябваше да се бърза тежките машини за ораваха разнородно захарно цвекло и вървяха дори през купчинките царевича, които бяха събрали през деня учениците. Впрочем бързината бе оставила белег и върху качеството на подготовката на ня кои засети вече блокове.

В другите два участъка — Драганово и Поликраище, за денонощна работа на тежките машини не стана и дума. Ръководителите на участъците смятаха, че ще се справят до ри и ако техниката, която подготвя площите за селбата, работи само на две сменни. И посочваха, както и впрочем и в Долна Оряховица, че разчитат не са да засеят до 31 октомври. Но тези разчети не предвиждаха нито един неблагоприятен за работа ден, а кой може да гарантира то ва, Или може би ще бъде прав онзи механизатор от Долна Оряховица, който на въпроса кога ще засеят отговори:

— Всяка година сме сели до Димитровден. И тази няма да свършим по-рано...

Ако той излезе прав, селбата ще завърши точно две седмици след 25 октомври, срокът, след който специалните сметилят, че всеки ден закъснение означава намаляване на добива догодина не само с няколко килограма.

Николай ТОМОВ

Високо признание

По инициатива на възловия партин комитет в четвъртък се състоя среща на самодейците от транспорта в Горна Оряховица, в азови високи успехи в V републикански фестивал на хуликовната самодейност,

Секретарят на Окръжния комитет на БКП Маргарита Кемалова връчи на колективите и самодейците грамотите и медалите, завоювани на V републикански фестивал.

Асен ГЕОРГИЕВ

СВЕДЕНИЕ

за хода на някои селскостопански работи в окръга към 18 октомври 1979 г. (в проценти)

ПАК	АПК	Площи, обработени	Ожната сив	Засади пшеница
Г. Оряховица	53	82	34	
Павликени	64	85	55	
Савинов	56	94	70	
П. Тръмбеш	57	93	57	
Стражица	72	53	64	
В. Търново	58	100	51	
Златарица	84	—	56	
Елена	14	—	—	
Лясковец	87	100	54	
Сухиндол	62	69	56	
Килфарево	72	—	100	

ОБЩО ЗА ОКРЪГА 60 86 58

По въпросите на образователното дело

Вчера в Дома на Народната армия в окръжния град се състоя учредително събрание за избор на общински съвет за народна просвета във Велико Търновската селищна система. В него взеха участие партийни, обществени и стопански дейци и ръководители, представители на училищните, настоятелства от общината.

Драгин Драгнев, председател на общинския народен съвет, откри и ръководи събраниято. Доклад за решенията на ЦК на БКП за развитието на образователното дело в България и непосредствените задачи, произтичащи от тях на територията на Великотърновската община, прочете Антон Гугов, първи секретар на общинския комитет на БКП. Бяха приети мероприятия за изпълнение на Тезисите и решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП. Събрането избра общински съвет за народна просвета с председател Стефан Стефанов, зам.-председател на общинския съвет, и делегати за окръжната конференция. Донка ХРИСТОВА

Павел е сред производствените участъци на АПК — Полски Тръмбеш, където е организирано най-добре прибирането на царевичната. Механизаторът Кралю Иванов е един от тези, които возят продукцията от полето, а Пенчо Николов е от хората, които се грижат за съхранението на царевичната в кошовете.

Снимки Николай ВАСИЛЕВ

„Смехът е сериозно нещо...“

В понеделник по покана на Клуба на дейците на културата в Горна Оряховица съпътства гостенка на културната обществено на града бе народната артистка Стоянка МУТАФОВА. Близо два часа почитателите на театралното изкуство имаха възможност да общуват с артистката от Сатиричния театър в София, който сподели мисли за творческия си път. Стоянка Мутафова бе любезна да отговори и на въпросите на представител на вестника.

— Другарко Мутафова, как се роди у Вас желанието да станете артистка?

— Да Ви кажа право, съмсем незабелязано. Изглежда, че човек, за да стане нещо, за което е призван, сигурно то носи някак в себе си и смята, че е невъзможно то ва да не се изяви някой ден, въпреки пречките, които срещаша. Спомянах си, бях че ла като дете за едно слапо момиче. Баба ми ме водил по улицата и усеща, че става нещо. Държи ме за ръка, а аз гледам в една точка, вървя така и току изляз някой шамар. А в къщи баба ми хем е против, а вика: „Оста ви детето, нека играе.“

Театърът аз си го създавах у себе си при удобни моменти, при разни случаи и то съвсем спонтанно. Тайно от близките си се явих на изпит и влязох в Държавната

театрална школа. После две години специализирах в Чехословакия и седем години играх в Народния театър. С Георги Калоянчев станяхме едни от основателите на Сатиричния театър, за което никога няма да съжаляваме, защото да създадеш нещо е извънредно важно за една творческа личност.

— Какво бихте казали за импровизацията в актьорско то изкуство?

— Импровизацията трябва да бъде творческа и интелигентна. Когато играехме Гогол, се натъкнах на материал, в който гениалният писател казва, че много държи и се радва, когато някой

от артистите импровизира и внесе нещо в неговата пие са. Разбира се, импровизацията трябва да бъде абсолютна на място. Ако не обогати материала, няма смисъл. Тя има място в комедията, защото по този начин личи, че актьорът мисли и не само претворява, а създава

— Вашето мнение за естрадата и как съчетавате задължението си там с театъра?

— Аз не подценявам естрадата. Една хубава, една смислена естрада е нещо положително. Само че малко са добрите автори. Ние, които правим естрадата, не можем да се откажем от нея. Много пъти съм казвала — остравам вече, но все още чувствавам нужда от контакт с хората.

— Как мислите, дава ли възможност съвременната драматургия за пълна изява?

— Ако една драматична роля е потопена само в съзнанието, в салона ще стане скучно, но на петата минута. Беше време, когато много съзиди на сцената значаха нещо, сега там се иска повече мисъл. Играла съм, плакала съм на сцената, но не е най-голямото качество да разреши някого долу, по-важно е да му внушиш силно онова, което трябва. На времето Марта Попова казваше, че да разсмееш и по-малко, отколкото да разплачеш.

Не знам дали защото някога повече мъже са играли и женските роли, но истината е, че повече са мъжките роли. Но напоследък има много интересни моноспектакли.

Попаднаха ми такива от италиански автори, които смятам да реализирам по телевизиата, а и на сцената.

— Вашите правила за изграждането на образа. Имате ли своя актьорска тайна?

— Няма правило за изграждане на един образ. Просто има някаква магия. Независимо, че ако не работиш и не мислиш, нищо няма да направя. Но има в същото време и друго, което е неуловимо и до което си длъжен да се докоснеш. Това е особен процес, който аз лично не мога да си обясня. Обичам вестниците, си роли. И дали ролята е голяма или малка, за мен няма значение. Важното е да бъде качествена, да я играя дини с много любов.

— „Смехът е здраве“ е казал народът. А Вие какво ще кажете?

— Смехът е много сериозно нещо. А Сароин казва то ва с думи думи: „Смехът е надежда“. И продължение на живота, на света. Не мога да си представя иначе живота — без смех.

Койка ПЕТКОВА

С ярка народностна багра

„Имало едно време“ от Парашкев Хаджиев на великотърновска сцена

Приятно е да се гледа спектакъл, в който личат белезите на добър професионалист. Но малко е да се каже, че „Имало едно време“ от Парашкев Хаджиев е само успех за музикалния състав на ДМТ „Константин Кисимов“ — постановката е мерило за порасналите възможности на колектива.

Първото и най-радостно впечатление се отнася до цялостния ансамбъл. Очевидно гост-режисьорът Никола Николов е срещнал въздушеви симфонии и почитатели на българската опера. И макар че сюжетът е о „стари, приказни времена“, спектакълът звучи съвременно, с поетично настроение и завладява художествена мярка при всичките му съставки.

На пръв поглед, това е „лесна“ опера — ясна и достъпна — мелодичност на ярка фолклорна основа, престава фабула, колоритни образи,

ни теми и мотиви. Не е от кроена достатъчно причината за онемяването на Калина — майчината клетва е избор на мъка по четото, което отвежда „през дъска“ в ла в десето“. Не се усеща и любовта между Радойко и Калина, чиято нравствена сила намира чудесен музикален израз в партитурата на Хаджиев и дава възможности за дълбоки поетични решения. Така действително се лишава от конфликтност и психологическо развитие, клоня към хладната илюстративност. Убедителното сценично и вокално присъствие на Руско Русков (Станоя) и Маргарита Ангелова (Станоя) например би могло да бъде обогатено с психологически, а не само битови детайли. Достатъчно, несъгласият от сърдечна топлина, преминават сцените между Калина и Радойко. Но докато Мария Касабова търси емоционални контакти с партньора си, Живко Иванов проявява необяс

Мария Касабова (Калина) и Златан Маринов (Радойко) в сцена от спектакъла.

несложно изразена идея... И при това зрелищна, с лирични, битови и чисто житейски моменти, така че лесно би се харесала. Но при условие, че получи многостранно и все пак монолитно сценично решение. Това условие е спазил режисьорът, намърчайки в еднаква степен и поуката от приказката, и сценичната й сладкост. Но както хубавата приказка се споделя просто, увлекателно, без излишни подробности и отклонения, така постановкият и целият състав ни уличат в един весел сценичен разказ. Действието е чисто и стегнато, с малко, но характерни детайли, стилизацията е умерена и дава простор на емоционалното в разгръщането на образите. Още с появата на сватовите усе щаме дълбокия смисъл на българските народни обичаи. Преди да се поиска момата, тя бива похвалена. Не остава назад и момъкът за когото пратениците не скъпят похвали... Показката е съвременна и на бащата, отдадал такава „хубавя и скопосна черка“. И композитор, и режисьор са довели дълбоко народностното в своя обичай, неговата нравствено-етична основа, хумористичната му оцветеност... Тримата свата — В. Минковски, С. Георгиев и М. Каназирев, както и Станоя на Руско Русков са нанесли първите свежи тонове в спектакъла.

После вниманието ни грабва крамолатата между Станоя и Станоя (борба за надмощие в семейството на българина, любима тема в нашата история ни фолклор), радостното народно веселие по случай годоже, прощаването на момата с родния дом (една от най-трогателните ни обичаи)... Сменят се хумор, лирика, печал, сякаш народната душа разказва голямата изконна песен за своето съществуване. И не сюжетеят (типичен за фолклорно-битови мотиви в една доста условна връзка), а българската душевност в колективните и личните прояви са обект на композитор, режисьор, изпълнители. Затова на сцената доминира емоционалната атмосфера пред психологическите мотиви, кривият план на обредността пред логичното сюжетно развитие. Режисьорът е постигнал свежия групов портрет на народа, без да налага музикалната характеристика на мажорните сцени. Българската танцова метрика е пластично онегледена в сцената, по точно моделираните групи на хора и балета. Но фолклорната стихия на първата част е погълнала някои важ

Никола БОЗДУГАНОВ

На един поет

С необработени емоции, с неутоложени мечти ти спиращ на съня пред мостчето. Край лампата над теб трепти безшумна дума — тя те тегли към неизследвани лица, към живи есенни пътеки, към мъртви пролетни слънца... А сутрин пак с тъга безпомощна във седем будни се и ти: пак с обработени емоции. Пак с уталожени мечти.

Васил ДАВИДОВ

Песен след полунощ

В такава нощ не може да се спя. В такава нощ, когато Янтра пее със пълно гърло. И шуми над нея гората. И ухае на липи...

През малките прозорци в моя чист крайречен дом нахлува свят от песни и звуци — оркестрирани чудесно от някакъв незнаен композит.

И Търново нахлува с водопад от светлини немигачи, които започват нойде горе — от звездите и бързат в Янтра да се потопят.

Навярно подир час ще зазори. Една безсънна нощ ще си замине. И тя с товара на рок години вместо със сън спокоен ме дари.

Но ако Янтра все тъй в мен звучи и нищо песента й не прекърши, ще благославям аз нощта, която свърши, без да докосне моите очи...

Антон ШИКОВ

Незабравими впечатления от България

На 3 октомври в Стражица бе закрит тържествено традиционният международен пленер, в който взеха участие хуложници от седем социалистически страни. В продължение на 20 дни те бяха гости на Стражица, Велико Търново и други селища на окръга, своите впечатления от които пресъздадоха върху платната.

Помолих участниците в пленера да споделят мисли за атмосферата на работа, за организацията, за това, което ще отнесат със себе си.

Рубен МАНУКЯН, Армения: В Стражица ми направи силно впечатление. То се подсилва и от инициативата да се провежда тук пленер. Благодарение на този пленер вече имам много приятели от други социалистически страни.

Юзеф МРУЗ, Полша: Стражица ни предложи прекрасна природа за създаване на пейзажи. Програмата на пленера беше направена добре, имаме възможност за много дискусии и творчески контакти.

Миклош СЪОЧ, Унгария: В Стражица имаме пълна свобода за работа при много добри условия. Нямаме ги грижите, които ни съпътстват в родните места, в семейството. Това позволи с пълна сила да се отдадем на любимото изкуство.

Манфред ПИЙЧ, ГДР:

„Тишина“

Рубен МАНУКЯН (Арменска ССР)

За мен това беше един продуктивен пленер. Времето позволи рисуването наистина да стане на открито. В дните, прекарани в Стражица, имаме възможност добре да се опознаем, всеки да сподели своите мисли за изобразителното изкуство. Пленерът дава немалък стимул за работа и след като се приберем в къщи.

Ян ПАЦАК, Чехословакия:

Тук се запознах с много добри приятели и с различни направления в изобразителното изкуство. Гостоприемни българи с интерес наблюдаваха нашата работа и постојано ни канеха да им дойдем. Бих пожелал на домакините и следващите пленери да бъдат плодотворни като този, в който аз бях участник.

Думитру ИВАН, Румъния:

Една превъзходна инициатива, която трябва да продължи да живее, защото международен пленер се провежда само в България. Това пребиваване допринесе да обменим опит, идеи, мисли за различните изразни средства и култури.

Любен ПЕТРОВ, София: Пленерът вече е една необходимост. Със съдействието на Окръжния съвет за култура във Велико Търново той трябва непрестанно да се усъвършенствува. Участниците показваха в своите работи реалистично отношение към изкуството. Положително е и това, че в произведените залегат сюжетни и тематика до голяма степен от Стражица.

Филип ФИЛИПОВ, Толбухин: Изключително съм доволен от предоставените ни условия в Стражица. За първи път се срещам с художници от други страни в самия процес на работа, което е от голяма полза и за останалите участници в пленера.

Шестият международен пленер в Стражица завърши. Участниците отнасят със себе си незабравими впечатления от работата, от България. Те оставят за дондла на галерията най-добрите свои работи, изпълнени тук. Поредният пленер доказва, че с помощта на българите езиковите барieri лесно се преодоляват.

Николай ХРИСТОВ

Придобивка за Университета

Студентите, преподавателите и служителите от Велико-търновския университет „Кирил и Методий“ получиха за новата учебна година ценен дар: завършен вторият етап от разширяването на учебната част от сградата на ректората. Това е съвременна пететажна постройка с оригинална външна архитектура и вътреш

но оформление. В нея са разположени една амфитеатрално оформена аудитория със 140 места, петнадесет семинарни зали, съоръжени с необходимите учебно-технически средства, и тридесет и седем кабинета за преподавателите. Един от етажите е предоставен на Идеологическия център на Георги МАРИНОВ

На здравни теми

Не избягвайте „грубата“ храна

Основната причина за развалянето на зъбите е консумирането на мека, изчистена от влакна и богата на захар храна. Въглехидратите, отделени от влакната, оказват вредно въздействие върху зъбите и венците. Така например, ако вместо рафинирана захар ядете захарна тръстика, зъбите ще се запазят здрави — абразивното (осъргващо) действие на влакното по зъбите и венците и обилната слюнка, отделяна при дъвченето на твърдата храна, осигурява здравина на устната кухина. Хранително то влакно действа като четка за зъби.

Консумирането на груба храна играе също роля на спирачка при храненето. Например, без каквито и да било усилия само за няколко секунди може да се изпие чаша сок, но за да се изядат две ябълки, в които се съдържат същото количество хранителни вещества, трябва да се вложат известни усилия и да се отдели определено време. Нещо повече, чаша сок не засища (а по-скоро обратното), а две изядени ябълки предизвикват чувство на ситост, въпреки че

разликата между едното и другото „ядене“ се състои само в 3 г влакна. Хранителните влакна предизвикват чувство на зъбна ност, но не увеличават количеството на консумираните калории и следователно не водят до напълняване. При експеримент с два вида храна — съдържаща непречистени въглехидрати (черен хляб и други продукти от натурални зърна, плодове и зеленчуци) и съдържаща пречистени въглехидрати (гесте ни изделия от бяло брашно, захар и всякакви видове сладкиши) — е било установено, че при втория вид храна средно са приемани 484 калории повече, отколкото при първия. Всички от втората група напълняха, а всички (с изключение на едни) от първата група отслабнаха.

От това следва, че консумирането на меки изчистени продукти ускорява процеса на приемането на храната и го прави по-лесен. При употребата на изчистени хранителни продукти организмът получава много калории, а чувството за засищане настъпва по-късно, тъй като ценният в главния мозък полу

чава по-късно сигнали и човек „несъзнателно“ приема толкова количество калории, което може да се окаже вредно.

Преяждането се счита като причина за напълняване, диабет и сърдечни заболявания. Особено вредна е захарта. Тъй като консумирането на големи количества захар е станало навик чак след неговото масово производство от захарна тръстика и захарно цвекло през XIX век, то организмът на човека очевидно все още не е успял да се приспособи към нея.

Единственият източник на нерафинирана захар при днешната са плодотелите и ядките, те зеленчуци. Концентрацията на захар в плодотелите е 5—12 на сто, в сладките плодове достига 30—35 на сто, а в промишлената захар — 60—90 на сто.

За да могат въглехидратите да бъдат „безопасни“ те трябва да се намират във влакната обвивка, а най-вредният вид въглехидрат в храната това е чистата захар.

„Уърлд медин“ (Лондон)

БТА

Новите филми на екрана

Светският игрален филм

„ДОМ ПОД ПАЛЕШОТО СЛЪНЦЕ“

Производство на „Узбекфилм“, е лирична киноповест за млад хора, наши съвременници, за проблемите, които имат да решават и в производството, и в личния живот, където се изисква не по-малка принципиалност, решителност и отговорност за своите постъпки... Бригадирът

Еркин, весел и жизнерадостен младеш, е влюбен в Надира, продавачка в магазин за цветя. Но като узнава, че има дете, той немислено я обидя. Надира решава да напусне с детето с неговия баща. Останал сам, Еркин напраща цялото си внимание към производството. Чак по-късно той разбира колко важно е навреме да се вземе необходимото решение, за да не се съжалява след това за извършеното...

Кадр от филма „Дом под палешото слънце“

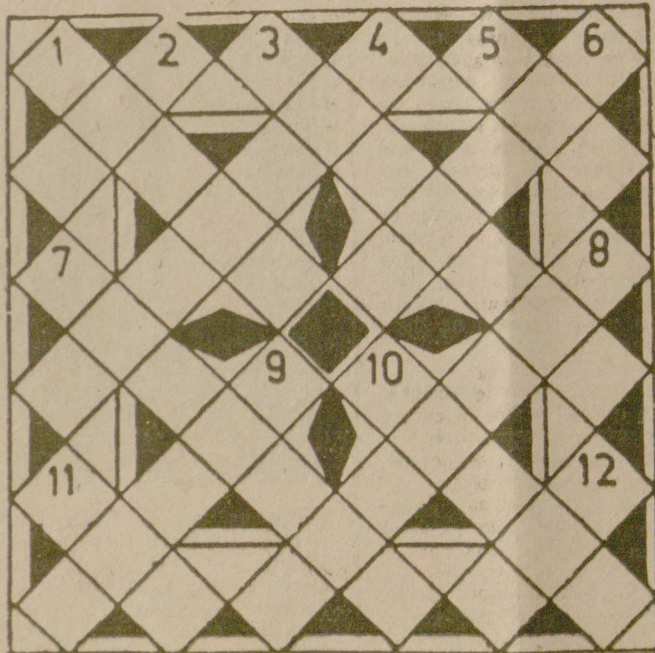
Френският игрален филм

„СВЕТАТА ГОДИНА“

Представява забавна политическа история, изградена в стила на приключенско-криминалното кино, с чувство за хумор и забележителен професионализъм. Бившият „Бос“ от престъпния свят Макс Ламберт излага два

десетгодишна присъда. Заедно със своя „колега“ Пиев Бизе той избягва от затвора и даватата предприемат изпълно с множество забавни перипетии пътешествие към Рим. Главните роли изпълняват Жан Габен, Жан-Клод Бриали, Даниел Дарино, Иволе та Макнавели.

КРЪСТОСЛОВИЦА

НАДЯСНО: 1. Най-простият наситен въглеродород; 3. Италиански физик и астроном, един от основателите на теорията за естествознание през епохата на зараждащата се математика; 5. Зеленичуково растение; 7. Всяко неорганично тяло, твърдо или течност, което влиза в състава на земната кора; 10. Химически елемент; 11. Названия

на Аполон в гръцката митология; 12. Шапка във форма на пресечен конус; 4. Най-големите допустими пространствени размери на машина, апарат, превозно средство, опакотка и др.; 6. Питие от кобилешко мляко; 8. Герой на „Илиада“ и „Одисея“; 9. Български хан (762—765); 12. Стара руска мярка за тежина

Справочник на читателя

КИНО

От понеделник до неделя вкл. чителите кината в градовете на окръга ще прожектират:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Полтава“ — тел. 2-05-42, голяма зала „Светлата година“ — 10. 14, 16, 18 и 20 часа, малка зала — Панаора на унгарската режисьорка Марта Месарош — „Свободно дъшане“ — 15.30 часа и „Оси новояване“ — 19.30 часа; детски филми — 17.30 часа, а в събота и неделя и от 10 часа: „Искра“ — тел. 2-00-43 — „Дом под палешото слънце“ — 15.30, 16.30 и 20 часа, „Великата отечествена война“ — „Последното сражение на войната“ и „Неизвестният войн“ — 10 и 18 часа; „Девети септември“ — тел. 2-00-84 — „Адела още не е вечеряла“ — 10 и 18 часа, „Този луд, луд свят“ — 13.30 и 20 часа.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Ленин“ — тел. 4-21-71 — „Невероятните приключения на барон Мюнххаузен“ — „Без музика не могат“ — „Граф Монте Кристо“ — „Калитини“ — „Червеният градина“ — „Обелиск“ — „Влакът-стрела“ — професионално кино „Хараламп Стоянов“ — тел. 67-61 — „Хлябът на моето детство“ и „Пастачката на дядо“.

СВИШОВ: „Алеко“ — „Къщата“, „Жената, която пее“.

ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“ — „Хищникът“, „Смеда хора“ и „Лекарски визити“.

ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“, тел. 20-41 — „Слънцата на зимните“, „Как Иванушка гулаука търси чудото“ и „Ало, Острата брада“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“, тел. 21-85 — „Кугитанска трагедия“, „Комисариат обвинява“, „Тайфун с нежни имена“.

ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ: „Коста Петков“, тел. 22-27 — „Защо да погубява учители“ и „Любовният живот на Будимир Трайкович“.

СТРАЖИЦА: „Развитие“ — тел. 23-42 — „Не се навеждай навън“, „Азбуката на страха“.

СУХИНДОЛ: „Трезвеноост“ — тел. 29-04 — „Масхата на Саманшвили“, „Джо“, „Тайфун с нежни имена“.

КИЛИФАРЕВО: „Петко Ахчиев“ — „Пожарница“, „Клеопатра“, „Драма по време на лав“.

ДЕБЕЛЕЦ: „Георги Николов“ — „Оставте го, нека се страхува“, „Зорни“ и „Вземите парите и бягай“.

ДОЛНА ОРЯХОВИЦА: „Москва“ — „Рио Негро“, „Сандокан“ и „Странна жена“.

ЗЛАТАРИЦА: „Стефан Поптоянов“ — „Ахилосова пета“, „Зестрата на кинията Ралу“, „Едно време на Запад“.

БЯЛА ЧЕРКВА: „Труд“, тел. 672 — „Адвокатката“, „Политика е с вързани ръце“, „Северин“.

ТЕАТЪР

Великотърновският драматично-музикален театър „К. Кисимов“ през септември ще има следните представления: във Велико Търново — на 20 и 22 — „Борина“, на 23 — „Принцесата на цирка“, на 24 — „Борина“, на 25 и 28 — „Имало едно време“, на 23 в Стражица, а на 25 в Трявна — „Борина“.

ФУТБОЛ

„А“ РФГ

Локомотив (П) — Локомотив. Спартак — Марек, Черноморец — Етер, Минор — Ботев, Сливен — Беров, ЦСКА, Септ. знамен — Черно море, Пирин — Тракия, Левски Спартак — Славия.

СЕВЕРНА „Б“ РФГ

Септ. слава — Локомотив ГО. Дунав — ЖСК-Спартак, Локомотив — МЗ — Хр. Кърпачев, П. Волов — Янтра, Академик Св. — Черн. знамен, Бдин — Вешов, Лудогорие — Светкавица, Беровски — Доростол, Академик Св. — Добруджа, Д. Батев — Локомотив Др.

ЕЛИТНА ОКРЪЖНА ГРУПА

Лисковец — Зах. комбинат, П. Тръмбеш — Д. Оряховица, Дебелец — Михаилци, Стражица — Джузюница, Бутново — Сухиндол, Сливоза — Овча могила, Б. Сливоза — Драгово, Поликарпов — Килифареве, Ресен — Б. черква, Кесарево — Златарица.

ИЗТОЧНА „А“ ОКРЪЖНА ГРУПА

Никол — Самооводене, Присово — Полски Сеновец, Дини — ЗТЕ, Ресен — Янтра, Асеново — Леденица, Военна вода — Сапино, Добри дяд — Железничар, Беляковец — Крушево, „Енчо Стайков“ — Константин.

Изходен момент — човекът

След поредната икона от Странджанския, Врчанския и Сливенския край на издана „Септември“, заедно с популяризирането на българската икона, се появи и книгата на изкуствоведа Цанко Петров „Икони от тревненски зографи“.

Интересът на автора към българската икона не е случаен. През така сложната се историческа обстановка иконата става носител на голямо художествено въздействие на българина, ясни са и категорични изкази на неговите представители на буржоазната модела да поръчват и купуват произведения на известни художници, то българските еснафи, селяни и интелектуалци изживяват тази поведла на времето, към купуват икони. Затова иконата бие радужно и спонтанно на приета в ниската българска къща, вписана във всеки кът не толкова за молитва, колкото за украса.

Естетът Цанко Петров не е можал да остане безразличен към тази красота. Още повече, че той е учил тук — във Велико-Търновския университет, и че пред него са паметниците на Търновската живописна школа, нейните художествени традиции. Традиции, които не умира, а непрекъснато се възрождават чрез т. н. манастирски ателиета (Присовска ху

дожествена школа), за да намерят своя завършек в Тревненската живописна школа. По-късно — по стечени на обстоятелствата, той ще прекара в нейното сърце ползотворни години. Там Цанко Петров ще подготвя своята дисертация „Иконография на Тревненската живописна школа“. Там у него ще се затвърди този интерес и тази обич — подхранвани както от творбите на тревненските иконописци, съхранени в тревненските църкви и частни сбирки, тъй и от не толкова ценни за него срещи с проф. Асен Василев и проф. д-р Атанас Божков. Те по-късно ще бъдат и неговите рецензенти. Явно авторът е получил и солидна теоретическа подготовка като аспирант във Велико-Търновския университет. Към това може да прибавим и благо дарната случайност — откриването на нови произведения и архиви у наследниците. Разбира се, благодарна случайност — не е точно каза но — всъщност това е едно дълготрайно творческо търсене.

Изгледът в края на 1978 г. книга „Икони от тревненски зографи“ е обобщение на тези изкуствоведчески търсения и стремеж за популяризиране делото на подписаните и неподписаните тревненски майстори. В нея са събрани десетте и осем произведения, създадени от тревненци в продължение на векове — най-вече в Търновския край.

В нейната първа част авторът прави обстойна историческа ретроспекция на художествения живот в този край. Той отбелязва съществуването на местните художествени центрове (Присово и Любенов Арбанаси), където вижда онзи духовен мост, който свързва старата търновска художествена школа с възрожденската от Трявна. Още повече, че изнесените данни за родословието на най-известните зографски фамилии естествено се вплита в голямата процес. Благодарение на това, че Цанко Петров на мястото проучава проблемите, свързани с тревненската икона, той хвърля светлина и върху обучението на зографите, което става под строгия поглед на най-известния майстор зограф, и конкретно показва как става унаследяването и

развитието на традицията. А благодарение на нея — иконата е запазила своята чистота и въздействие като автентично произведение.

От иконописните родове Цанко Петров се спира на двата най-известни — Витановския и Захариевския. От Витановския той отдели специално внимание на папа Витан-Стари, Симеон Цонюв, Георги Димитров, папа Йоан-Млади и Иоанкиев папа Витанов. Анализирайки творческия път на Иоанкиев папа Витанов, авторът акцентира върху новото, което внася тази фамилия в трактовката на образите. Специално внимание отдели на интерпретацията на лика на българската мадона от тези иконописци.

Авторът ни запознава подробно и с представителите на другия род — Захариевския, които според него обръщат не по-малко внимание на ролята на цвета, наситените образите с жизненост, възникват доприра с конкретната действителност. В образите от техните произведения се долавя много по-осезателно въздействието на зоописната среда, на живота, на идеализирания образ, имащ за изходен момент човека. Това своето твърдение той подкрепя с обстойни иконографски анализи, свързани с дейността на Цанко Захариев-Стари и особено — с творчеството на Захария Цанков. Чрез тези анализи Цанко Петров ни доближава до светогледа на иконописе

ца-възрожден, който търси и изобразява навсякъде и преди всичко живия човек. Според него „Писателът към реалното, към живота намира най-силната си изjava в големия брой малолетни, излезли изпод четката на тревненските зографи. С женски те си образи те не само поддържат традициите в избор разтеглото ни изкуство, но показват и любовта си към земните хора... Майката е постоянен спътник в тяхното творчество. Усмивката и тъж на, величественост и милостта, тя е интерпретирана като олицетворение на възрожденския се живот... Живописно то изграждане на майчиния образ е непрекъсната възвръщане на обичта, доловена като вечен, скъп на всекиго припев“.

Проследявайки пътя на тревненската икона, в заключение авторът поддържа нейното демократично предназначение, довело до изпозлуването и като произведение с чисто утилитарни цели.

Вешината на изкуствоведческия анализ, съчетан с постижения откъде в езика на автора (разбира се, не с качеството на репродукциите) — всичко това прави книгата „Икони от тревненски зографи“ на изкуствоведа Цанко Петров един сериозен принос в изследването на неизмеримото наследство на българските зографи.

Юра ШИШКОВА

ДСО „Мототехника и авторсервиз“ — клон Велико Търново

съобщава

на своите клиенти, че в магазини на си на БЕЛЯКОВСКО ШОСЕ ще проведе

ТЪРГ

за употребявани автомобили и такса, отпаднали по БДС, който ще се състои на 27. X. 1979 год. за следните автомобили:

1. МОСКВИЧ 2140	Ш 407640	3990 лв.
2. МОСКВИЧ 2140	ВТГ 67-76	4845 "
3. МОСКВИЧ 2140	ВТГ 69-62	4845 "
4. МОСКВИЧ 2140	ВТГ 66-17	4845 "
5. МОСКВИЧ 2140	ГА 90-85	4560 "
6. МОСКВИЧ 2140	ВТГ 74-80	4560 "
7. МОСКВИЧ 2140	ВТГ 71-51	4845 "
8. МОСКВИЧ 2140	ГА 85-48	4275 "
9. МОСКВИЧ 2140	ВТГ 65-84	4560 "
10. МОСКВИЧ 2140	ВТГ 63-86	4560 "
11. МОСКВИЧ 2140	ВТГ 69-81	4845 "
12. МОСКВИЧ 2140	ВТГ 73-85	5130 "
13. МОСКВИЧ 2140	ВТГ 75-67	4845 "
14. МОСКВИЧ 2140	ВТГ 74-38	4275 "
15. МОСКВИЧ 2140	ГА 96-54	5130 "
16. МОСКВИЧ 2140	Ш 452265	3990 "
17. ФИАТ 125 Р	ВТГ 29-10	6525 "
18. ФИАТ 125 Р	ГА 92-48	6960 "
19. ФИАТ 125 Р	Ш 844119	6960 "
20. ФИАТ 125 Р	ВТГ 71-93	6960 "
21. ФИАТ 125 Р	ВТГ 72-12	6960 "
22. ФИАТ 125 Р	Ш 843603	6960 "
23. ФИАТ 125 Р	ВТГ 68-32	6960 "
24. ЗАЗ 966	ГИ 00-40	780 "
25. ЗАЗ 966	ВТИ 00-28	520 "
26. ЗАЗ 966	ВТИ 00-86	520 "
27. ЗАЗ 966	ГБИ 01-08	520 "
28. ЗАЗ 966	ГБИ 00-67	1560 "
29. ЗАЗ 966	ГБИ 00-35	1170 "
30. ЗАЗ 966	ГБИ 00-30	520 "
31. ЗАЗ 968 А	ВТГ 73-57	2925 "
32. ЗАЗ 966 А	ВТИ 00-90	1170 "
33. ЗАЗ 966	ГБИ 00-57	1560 "
34. ЗАЗ 968 А	ВТГ 77-43	2925 "
35. ЗАЗ 968 А	ВТГ 76-97	2925 "
36. ЗАЗ 968 А	ГА 97-32	2925 "
37. ВОЛГА М 21	ГБ 35-00	2925 "
38. ВОЛГА М 21	ГБ 34-38	2600 "
39. МОСКВИЧ 412	ГБ 95-92	2943 "
40. МОСКВИЧ 408 И	ВТ 22-16	2503 "
41. ВАРШАВА 223 К	ГБ 83-75	980 "
42. ВОЛГА М 24	Ш 138617	5520 "
43. ВАЗ 2101	ВТБ 12-95	2745 "
44. ВАЗ 2101	ГА 98-17	5940 "
45. ВАЗ 2101	ВТГ 81-79	4880 "
46. ВАЗ 2101	ГБ 92-46	3660 "
47. ВАЗ 2101	ВТГ 82-05	5490 "
48. ВАЗ 2103	ГБ 32-52	3800 "
49. ВАЗ 2101	ВТГ 81-60	5940 "
50. ШКОДА 120 Л	ГА 92-30	5120 "
51. ШКОДА 120 Л	ГА 95-93	4800 "
52. ШКОДА 120 Л	ГВ 01-27	4800 "
53. ВАЗ 2101	ВТА 30-43	2440 "
54. ВАЗ 2101	ГБ 83-88	3050 лв.
55. ВАЗ 2103	ВТГ 70-45	7220 "
56. ВАЗ 2101	ВТА 73-29	3660 "
57. ВАЗ 2101	ВТГ 85-42	5490 "
58. МОСКВИЧ 2140	ГА 91-44	4845 "
59. МОСКВИЧ 2140	ВТГ 82-93	5130 "
60. МОСКВИЧ 2140	ГА 99-36	4845 "
61. МОСКВИЧ 2140	ВТГ 81-45	5130 "
62. ШКОДА 120 Л	ВТГ 90-31	4800 "
63. ШКОДА 105 Л	ГА 91-94	4800 "
64. МОСКВИЧ 408	ВТ 98-51	2048 "
65. ШКОДА 120 Л	ВТГ 72-80	4800 "
66. ШКОДА 105 Л	ВТГ 72-19	4800 "
67. ШКОДА 120 Л	ГВ 01-30	5130 "

Автомобилите са на разположение за оглед всеки работен ден от 13.30 до 16 часа. Допускането до оглед ще става на групи по 10 души.

Клиенти, неписрещували на огледа, нямат право да участвуват в търга.

Търгът е личен. Всеки има право да участвува само за един автомобил. Депозити ще се събират в деня на търга от 7.30 до 10.30 ч.

Фактурирането на спечелените автомобили ще се извършва както следва

от № 1 до № 30 — на 29. X. 79 год.

от № 31 до № 67 — на 30. X. 79 год.

Сумите за спечелените автомобили е желателно да бъдат преведени с чек или акредитив.

Окръжен селекционен център по животновъдство — Велико Търново

търси да назначи

за район град Павликени към отдела „Говедо-въдство“

- 1. ЗООТЕХНИК — 1
 - 2. ТЕХНИК ПЛЕМЕННО ДЕЛО — 1
 - 3. ТЕХНИК ПЛЕМЕННО ДЕЛО — 1
- Заплащане по латна таблица № 38
Справки: тел. 2-13-18, 2-11-08

5-5

Комбинат за услуги „Спирдон Капусчие“ — с. Ресен

съобщава

на своите клиенти, че цехът за месни консерви започна да работи от 6 октомври 1979 година.

Почивен ден — вторник.
Справки и записвания на телефони 27-82 и 25-60 — Ресен.

3-3

ТК „Интерхотел — Билкентурист“ интерхотел, Велико Търново

набира

кандидати за обучение през учебната 1979-1980 година в професионалния учебен център — Пловдив.

1. СЕРВИТОРИ — срок на обучение 6 месеца.

2. ГОТВАЧИ И ПОМОШНИК-ГОТВАЧИ — срок на обучение 3 месеца.

Справки и подаване на документи: Всеки работен ден до 31 октомври в строящия се хотел „Велико Търново“ до Стамболия мост, тел. 2-16-49 от 8 до 17 часа.

3-2

Възраждането на Велико Търново

Неотдавна Алберт Пин, специален кореспондент на сп. „Ново време“ издаде книгата си „Среща с България“. В нея той разказва за много градове и села на нашата страна, за хората, с които се е срещал. Днес ние препечатваме откъс от книгата, посветен на Търновград, видян с очите на светски журналист.

Велико Търново е разположено върху малко място. Къщите му са обградени като войнички каменни хълмове, катерят се нагоре, опирайки се една друга на раменете си. Спрели са се на бреговете на Янтра — над пропастьта.

Даже отгоре, от високите хълм, не можеш веднага да разбереш накъде тече реката — лъкашките из града, сякаш играе с някого на крие ница. Окръжила е почти от всички страни хълма Царевец, оставила се само тънка ивица. Другите два хълма — Света гора и Трапезица — е превърнала в полуостров. Получил се е приказен град!

Живееш тук ден, втори, трети и не се изморяваш часове да ходиш по стръмните, като планински пътечки, улчици, по каменливите брегове на Янтра, да слушаш еднообразния неземляващ глас на реката, провираща се тук през скалите, дошла от славните шипченски планини.

В България май че няма друг такъв град, за който да се създадени толкова песни, да са написани толкова стихотворения, поеми, както за Велико Търново. Това е неизчерпаем източник на възхищение за художниците. Организираната тук национална изложба „Велико Търново през погледа на художника“ събира повече от 600 картини! А колко ученици от цялата страна изучават в кръжоци историята на този град. На него са посветени десетки и стотици студентски работи, научни монографии, статии. Казват, че от всички български градове Велико Търново е най-българският. Всеки българин, където и да живее той, счита за свой дълг от време на време да посещава скъпия за сърцето град на Янтра.

Историята на Велико Търново е отзвук на много сурови, героични битки на българския народ против поробителите. Даже в облик на града се е възплътил свобододобивният дух на неговите жители: прозорците на старите търновски къщи гледат на юг, към Стара планина, сякаш защото там българските хайдутини-встанници са се били с башибозуците.

Всеки такъв дом е повест. Едноетажен, двуетажен, с дървени решетки на прозорците и със златни дървени подпорки, старите търновски къщи са видели много неща. За тези стени, под свода им, до които на виеща се лозница са отивали куршуми, пеели са бунтовни песни, отук са тръгвали на бой с врага.

Повече от двеста години, до края на XIV в., когато османските орди нахлули в България, Велико Търново е

бил столица на Втората българска държава. После пет дълги века тук господарили бил турците. Но народът не склонил глава.

Горди и смели хора живеели във Велико Търново. Имало сред тях учители и монаси, поешки чиновници и поети. Рамо до рамо или поединично, даже без да се познават един друг, те нализали в кръга на борбите за свобода на отечеството, за справедливост. Смъртта не ги плашела.

Градът помни как по неговите улици е крачил Васил Иванов, наречен от сподвижниците си Левски. Този човек имал само една мечта — да поживее в свободното отечество, макар и като прост свинар. Враговете залюбили и обесили безстрашния революционер. Той загинал като хилади синове на България, млад, недоживял само с няколко години до желания ден на свободата.

В 1877 г. Велико Търново посрещнало руските брати, които помогнали на България да отхвърли османското иго. Във Велико Търново бил приета първата българска конституция. При избора за столица на страната превес само на един глас дал правото да се нарече на Велико Търново, а София. Но както Москва не преставала да бъде сърцето на Русия, след като столица на държава, след като столица на държава бил превъзгласен градът на невяските брегове, тъй и Велико Търново завинаги останал сърцето на България.

МОСТ ПРЕЗ СТОЛЕТИЯТА

Трудно е да привикнеш към сложната топография на старите търновски улчици. Тук всичко се е преплело по най-непостижим начин: трудно е да кажеш къде е улица, къде е двор, в хармоничен безпорядък съжителствуват покриви и фасади, балкони и стълбици, парапети и фонтани, електрически жици и гирлянди от изпрано бельо, телевизионни антени и комини, прилични на дини птици.

В града и околностите се срещат наистина уникални паметници на архитектурата от далечни векове — манастири, църкви, изобразителни забележителности майстори. Както показват изследванията, това са били предимно майстори от самобитната Търновска живописна школа. Тя съществувала почти цяло столетие и изчезнала в първите години на османското владичество.

Времето, за съжаление, не пощадило търновската крепост на хълма Царевец, където се намирала палатата на царския дворец. Болярски

те домове и монументалната патриаршеска църква. Но до шъл част и тук се появили хора, кирките и лопатите внимателно се врязали в земята. Археолозите под ръководството на академик Кръстьо Минтев камък по камък започнали да разкопават средновековната крепост.

Археологически разкопки на хълма Царевец се провеждали и по-рано. Но с това се ограничавало всичко. Работата получила съвсем друг мащаб след приетото в 1966 г. от Министерския съвет на България решение за развитието на Велико Търново като исторически, културен и туристически център.

В България бил изграден Общонароден комитет за развитието на Велико Търново. В него влезли известни в цялата страна писатели, учени, художници, партийни и държавни дейци. Комитетът започнал работа с обръщение към всички граждани за всяко доброволно на средства във фонда за развитието на Велико Търново. Призивът намерил широк отклик. В банковата сметка на този фонд се появила солидна сума. Комитетът разгрънал широк фанатичен и стопански дейност.

На хълма Царевец всеки камък е странича от историята. Необходим бил голям труд, за да се разкопне крепостта, а стократно по-големи усилия били нужни за нейното възстановяване. Работата на хълма Царевец се предполага да бъде завършена към 1981 г., когато то ще се празнува 1300-годишнината на българската държава. Вече са реставрирани голяма част от крепостните стени, няколко църкви, жилищни постройки, обществени здания. Мостът през столетието е прехвърлен.

Цяла България следи с голямо внимание възраждането на древната столица. Хората изпращат във Велико Търново писма на реставраторите и археолозите, съветват ги как според тях трябва да се организира работата, за да върви по-бързо.

Този проблем не е прост. Става дума не за поточно строителство, а за възраждане на шельовни на средновековната архитектура. Освен това налага се да се възстановяват цели съоръжения по осъдени запазени детайли, по отделни шрихи и описания. Българските учени изхождат от това, че реставрацията трябва да бъде точна, научно достоверна. Именно затова е решено например да се откажат от пълна реконструкция на царския дворец. Унищожени са от пожара почти всички следи, които биха помогнали при неговото възстановяване.

Надига се да се мисли как да се запази неповторимата панорама на Велико Търново при тези търве големи мащаби на ново строителство, без което естествено не може да съществува този важен административен, културен и туристически град.

Новото строителство не може да бъде подчинено на каноните на старата архитектура, в същото време е много важно новото и старото органически и естествено да се съчетават едно с друго. Във Велико Търново вече са издигнати доста здания от стъкло и бетон и всички те са много умело втъкани в общия архитектурен ансамбъл.

УТРО НАД ЯНТРА

Над реката върби и тоноли са се струпали, навели са глави, оглеждат се във водата. Под една върба на камък седи момиченце. Слабичко, черничко като врана. Забелязах го още отдалече, помислих отначало, че лова риба. Но дойдох по-близо: не, не, към върбата са приковани очите му, а към книжка. Провечер, краката си над водата, чете, едва потрепват дългите ресници.

Приятно е да седиш тук. Утрото е топло, ласкаво. Мириса силно на влага от реката. Водата лиже камъните, звъни тихо.

Слънчев лъч е пробил пухкавия облак, пунал е по водата бързи зайчета. Малчуганът присви очи, вдигна глава от книжката. Черните му цигански очи гледат с любопитство кой идва.

Спомних си, че вече бях ажидал също такъв любопитен момичешки очи. И май че недалече отук — минавахме по една от улчиците на покрайнините. Шумна тълпа от мургави момчета играеше на тази улица, застроена с тухлени къщи с керемидени покриви. Стояни на къщите бяха цигани.

Придружаващият ме български приятел ми разказа, че по пътищата на България вече не се чува тъжното скърцане на циганските каруци. Пъстрият шатри, в които ношуваха скитниците, вече не се виждат. Народната власт помогнала на циганите да си построят домове. Те достъпват на работа във фабриките, на строежите...

Интересна ли е книжката? — попитах момчето.

То кимна с глава: „За легенци“.

Седнах до него на топлия камък. От разговора стана ясно, че момчето живее на същата улчица под хълма. Живее тук отдавна, макар, че по-рано са чергували заедно с татко и вместо дом са имали шатра. И бабата, и дядото, и майката правели тогава дървени лъжици, корита, плетели кошници, после ги продавали. Сега бабата и братът на момчето работят в завода. А другият му брат се готви да стане музикант. Той и малката му сестричка се учат в училище...

Слуках момчето и гледах как отсрещния брат. С ярък отблясък там гореше прозорецът на белия залепен за скалата дом. На балкона двама белобради старци обсъждаха нещо важно. За какво говореха те? За световните съ-

ПЕТИЛЕТКА ПЕТКА НЕ ЧАКА...

Вече кажи-речи преди четири години и нещо. Той дойде млада, красива, изпълнена с енергия. Усмивката ѝ — ум да ти заиде. Наобиколиха я момичетата от окръга и започна надпреварата кой първи да ѝ покори. Правиха планове, проекти, обмисляха, умуваха с какво акъла ѝ да вземат, че и тя да ги вземе.

Залюбиха комини, бръмна техника, затрещи ха машини, запрашиха мишици, а петилетката не се предава. Времето си лети, а тя само вика: „Чакайте! Ще видим на края! Пилетката се броят наесен!“

Но ето че настана есента, в която момата реши да си олюба кандидатите, че кажи-речи дойде време да си отива и трябва да види на всекиго активна. Безспорно още отсега се очертават най-достоините, които ще спечелят не само сърцето ѝ, но и ще се борят и за ръката ѝ. Защото ръцете ѝ са златни и работливи. Но тук думата ѝ е за една друга категория кандилати.

С ръце в джобовите и краката си клати... То ва е например да кажем кандидатът ПетКОО (пет кооперирани предприятия).

На времето, когато ПетКОО трябваше да регистрира чувствата си към новодошлата Петилетка, я записа с куп планове, програми и много обещания. Но ето че сега дойде време да се видят на дело казаните думи и те се оказаха... разтегнати докуми. А петилетката гика сладкиши не обича. Обича тя „КАЗАНА ДУМА, ХВЪРЛЕН КАМЪК“. Обаче всяко едно от кооперираните предприятия на ПетКОО прехвърля камъните в градината на другото и се оправдава с него: „То ми обхърка сметките! Не ми подаде навреме еди-какво си, затова не си изпълних обещанието до еди-кога си...“

И така нататък и така нататък, докато дойде време (кажи го след година) и Петилетката ще трябва да си стига багажа. Затова ще каже:

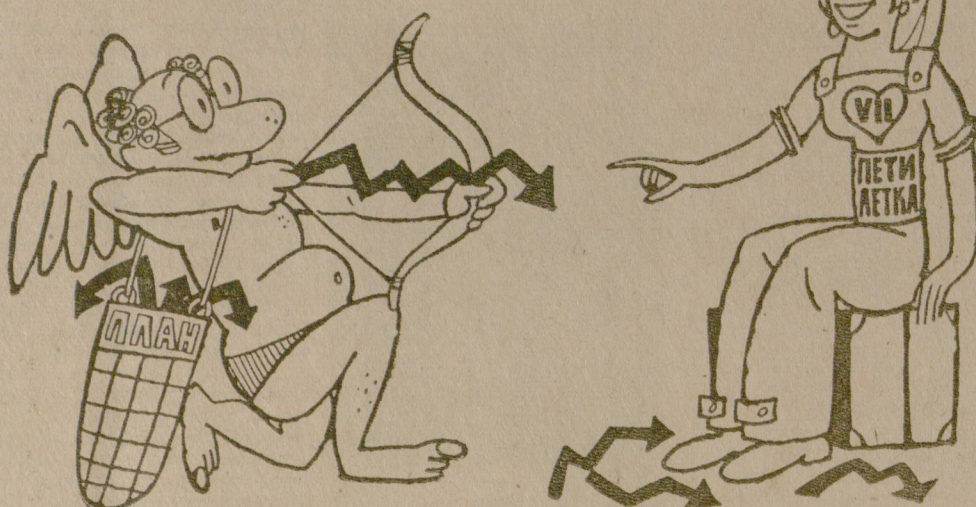
— Петилетка Петка не чака! А Петковците в окръга не са малко. Жалко!

И ако те час по-скоро не разберат, че две и две е четири, а не пет, т. е. ако ПетКОО не си направи добре сметката, ще изтърве Петилетката!...

СТРЕЛЕЦ

БОР

ЛЮБОВ И НЕБРЕЖНОСТ В ЕДИН ЗАВОД

На Амур се прави Плана, но със стрелите криви от колчаня как сърце моминско да улучи и любовта му да получи?...!

Телевизия

СЪБОТА, 20 ОКТОМВРИ

10.00 — „Подарък за най-свадесни аними“ — 10.10 — „Григори Бръмбар“ — чехословашки детски филм, 11.00 — „Пожелания да видите, 13.00 — „Информационен дневник, 13.30 — „Восход, 14.00 — „Курс по руски език за напреднали (V урок), 14.30 — „Курс по английски език (XXIV урок), 15.00 — „Реклами, 15.10 — „Восход, 15.30 — „Адрес“ — от Лидия Михайлова, 15.55 — „За бавна програма, 16.35 — „Хи бърз от бацината нина“ — документален филм, 16.55 — „Концерт на ансамбъла за народни песни и танци в гр. Бобово (тв. Благоевград), 17.20 — „Хора на път, 17.30 — „Новини, 17.40 — „От събота до събота“ — спортна програма, 18.00 — „Футбол: „Левски-Спартак“, 18.30 — „Славия“ — директно предаване от стадион „В. Левски“, в паузата — „Реклами, 19.30 — „Лека нощ, деца!“, 20.00 — „По света и у нас, 20.30 — „Снаха“ — български игрален филм, 22.25 — „Музикален часонок“ — забавна програма, 22.55 — „Новини, 23.05 — „Честни сини очи“ — шведски телевизионен филм (11 епизода)

ВТОРА ПРОГРАМА

17.30 — „Тв университет „Аграт“ (28-о предаване), 18.30 — „Блажен и хлупатарето“ и „Автомобил с опашка“ — детски филми, 18.45 — Телевизионен театър „Новите страдания на младия В. от Улих Плендорф, 20.00 — „Среда“ — програма на тв. Пловдив, 20.30 — „Човекът до теб: „Наградата“, 20.45 — Забавна програма, 21.20 — „Баскетбол: ЦСКА — Септемврийско знаме“, 21.50 — „Балкан“ — репортаж, 21.50 — „Новини, 22.00 — „По света и у нас, 22.30 — „Честни сини очи“ — шведски телевизионен филм (11 епизода)

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА

НЕДЕЛЯ, 21 ОКТОМВРИ

9.00 — Тв университет „Аграт“ (28-о предаване), 9.55 — „Детски телевизионен утрот от град Шумен, 11.00 — С ПТС в И-ския гарнизон“, 11.50 — „Бърай, по буляри, генико“ — концерт на родна музика (тв. Варна), 12.15 — „Сметът в действие“, 13.00 — с мисията на мира“, 13.00 — Информационен дневник, 13.30 — „Честни сини очи“ — шведски телевизионен филм (11 епизода), 14.20 — „Приказка, възкръснала от вековете“ — филмов очерк за Габрово, 14.40 — „Можем ли без математика?“, 15.30 — „Спектър“, 17.05 — „Черният кор“ — детски сериен филм (IV епизод), 17.30 — Всяка неделя, 19.50 — „Лека нощ, деца!“, 20.00 — „Панорама, 20.40 — „Корабът на гущице“ — американски игрален филм, 22.50 — Спортен екран, 23.00 — „Новини, 23.10 — VII международен фестивал на телевизионните театри — Пловдив-79 (дневник).

ВТОРА ПРОГРАМА

18.30 — „Къртичето и яйцето“ и „Зеленото халче“ — детски филми, 18.45 — „Атлас: „Зутокът“, 19.25 — Из историята на съвременната култура: „Мегалитите паметници в Тракия“, (I част), 19.50 — „Пожелания да видите, 21.50 — „Новини, 22.00 — „Панорама, 22.30 — „Честни сини очи“ — шведски телевизионен филм (11 епизода), 23.10 — „Честни сини очи“ — шведски телевизионен филм (11 епизода)

ПОНЕДЕЛНИК, 22 ОКТОМВРИ

17.30 „Новини, 17.40 — „Вълшебната палка“ (V ч.), 17.55 — „Здраве, обществено време“, 18.25 — „С небето на рамената“ — док филм, 19.00 — Откриване фестивала на славянската самоделиност в Бяла гора, 20.30 — „По света и у нас, 21.05 ТВ театър, 22.40 „Новини, 23.00 — „Честни сини очи“ — шведски телевизионен филм (11 епизода)

2-1

Продавам старо купе за „Москвич — 408 И“, В. Търново, ул. „Баба Мота“ 10, Йордан Атанасов, телефон 2-72-59.

ПРОДАВАМ „Трабант 601“, Велико Търново, ул. „Димитър Ивайдов“ 33, сем. Кабакчиеви.

Спешно ПРОДАВАМ двор по място 1130 кв. м с вилна сграда етаж и половина, гараж, овоши и декоративни насаждения, с. Млечково, окр. Габровски, Михаил Спасов, Пловдив, тел. 4-02-68.

ПРОДАВАМ радиогронофон „Ригонда“, Справка Лисковец, ул. „П. Караминчев“ 22, тел. 34-54.

ПРОДАВАМ „Волга М 21“, В. Търново, „Ст. планина“ 7, тел. 2-13-83.

2-1

ПРОДАВАМ магнетофон „Унифон“ — стерео, тел. 2-06-06. Новини.

ПРОДАВАМ „ЗАЗ 968 А“, Стражица, ул. „Чапалева“ 18 — С. Сюлейманов.

ПРОДАВАМ „Москвич 426“, комби, Гр. Оряховица, „Д. Благоев“ 35 В, тел. 4-37-59. Купон.

2-1

ПРОДАВАМ подвижна барака в с. Бреговица — Стоян Ганчев.

ЗАМЕНЯМ самостоятелна къща срещу лек автомобил „Лада“ или „Жигули“ — В. Търново, тел. 2-06-07.

ПРОДАВАМ „Жигули“ В. Търново, ул. „Черни връх“ 54 — Нанко Минчев Иванов.

3-1

ИНДЕКС: 21304

И навсякъде търсят решение...

Отива си октомври. А в полето не свършат нито соята, нито царевичата, нито за харното цвекло, нито гроздето и зеленчуците. И навсякъде търсят решения...

В едно стопанство поканиха комисия от града. Поканата я в почивен ден и ѝ взеха, както се казва, ума. Всички в селото тръгнаха преди зазоряване. Мъже и жени, деца и стари, деца и внуци дошли от градовете. Тръгнаха с трактори и камии, с коли и магарешки каручки, тръгнаха пешком. До като съмне, цялото село бе в царевичата. Излезе от нея вечерта по тъмно. А тракторите вървяха до полунощ. Когато на другия ден комисията излезе на полето, и големия царевичен блок не беше останал нито един кочан.

— Това се казва организиция, това се казва мобилизиция — казаха проверяващите и заминаха доволни. Те така и не разбраха, че в този ден се прибираше царевичата за лично ползуване.

В съседното стопанство решиха друго.

— Като не можем да покажем работа, ще покажем сведения! — решиха хората и започнаха да ги показват. И прибраха 50 дка в сведедението ставаха 100, а засеците 150 се окръгляха на 200. Пък като минаваха по върха в стопанството се усмихваха невинно:

— Наистина засяхме бедругари. Всичко засяхме, как то сме го отчели. Пък този ечемик, дето го сеем 10 дни след крайния срок, е за личное ползуване...

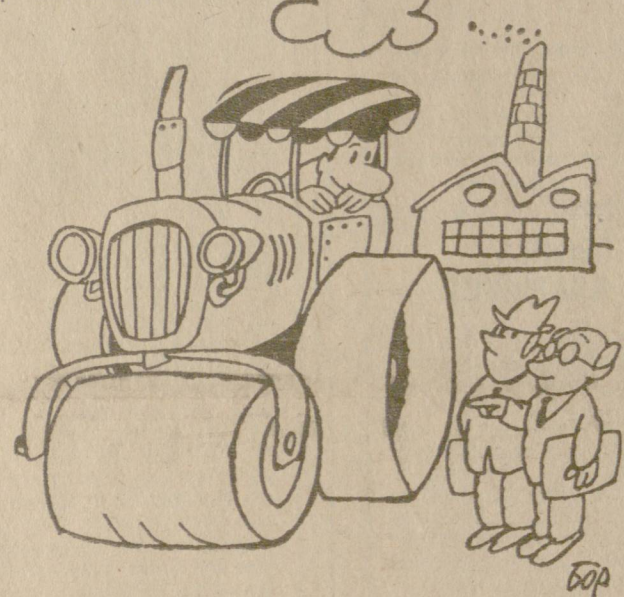
Да, фактът си е факт. Навсякъде се търсят решения. Чудно е само друго. Защо след толкова търсене графичите за прибиране на царевичата в окръга, и най-вече в комплексите в Свинов, Полски Тръмбеш и Павликени не се изпълняват, защо на две смени работят само 60 царевични комбайни. И как се получи така, че в Савезо след като през полето минаха толкова бригадири в градината има сума развалени, а в сума неприбрани томати, а в Лозен пък е загубен цял ден за сеитба, защото не е събрана разпильната след комбайните царевича. А на всичко отгоре и графичите за бране на грозде не се изпълняват. И човек не знае на какво да се чули — защо е така или докога ще е така?

К. СЛЪНЧЕВ

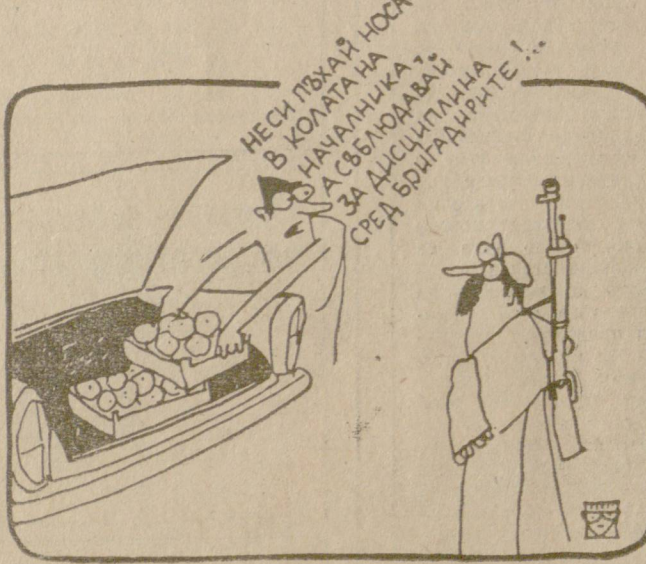
ХУМОР И САТИРА

Петър БОРСУКОВ

— Не само търсим нови пътища, а техническия прогрес, но набавихме и валяк да ги утъпчаме...

Христо СТОЙЧЕВ

К. СЛЪНЧЕВ

Дядото и златната рибка

Дядото си живеел в град Килифарево, а рибката в големия плаковски язовир, собственост на АПК „Трифон Саралиев“. Но дошло време язовирът да бъде изграден, почистен и ремонтиран. Събрали се стопаните му плюс представители на килифаревското ловно-рибарско дружество и започнали да умуват как да стане тази работа. Хем рибата да не се похаби, хем работата да се свърши. Всички били единодушни: „Трябват мрежи!“

Но след като не могли да намерят мрежи, решили да изпуснат водата, пък какво то стане. И станалото станало. Една част от по-големите рибки стопаните успели да прехвърлят в рибарника на ловно-рибарското дружество, а другата, по-голямата останала на сухо. И кой с кофи, кой с чували, мъкнели към домовете си по-младите хора, защото нямало време. Рибата умирала като надеждите на по-старите килифарчани и плаковчани и те да си хапнат рибешко. Но как во да се прави? Старостта си е старост и не може да предприема такива рибни акции.

А колко хубаво щеше да бъде всичко да стане по-обмислено и организирано и чрез РПК-то рибата да стигне до всеки дом. Тогава и нашият старец, който спомне нахмее още в началото, ако не на златна рибка, то поне на някое шаранче щеше да облизне костите.

ЖИЛОДАР

Питанка

Образ има, говор няма. Що е то? Доскоро баналният отговор бе: „Заврян зет!“

Но за голяма част от жителите на с. Хотиница това са местните радиоточки, които от три месеца само красят домовете им с присъствието си, без да им се чува гласът.

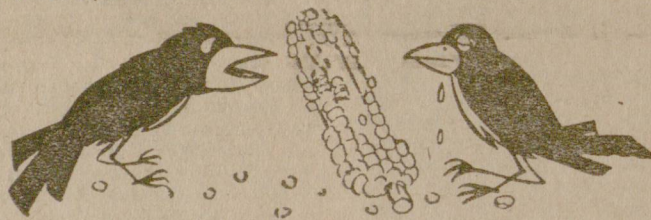
Братя ОСТРИЛКОВИ

как мисълта на адвоката обикаля край закона като лисица около курник, за да намери вратичката, от която да излезе подзащитният... Като слушал любознателно и от многого съдебни процедури, ще събереш юридически знания. Я колко хора, като се съдят за цяло и не цяло и разтакават по съдилищата, вече познават Наказателния кодекс от кора до кора.

А първия раздел изучих по следния начин: подир моите осем досегаши присъди жена ми заяви, че двадесет години не е разбрала има ли другар в живота или няма, че сама отгледала децата, затова слага край на брачния договор. Сега отивам в съда заради нея. Ще видим с кой член ще ме запознаят там...

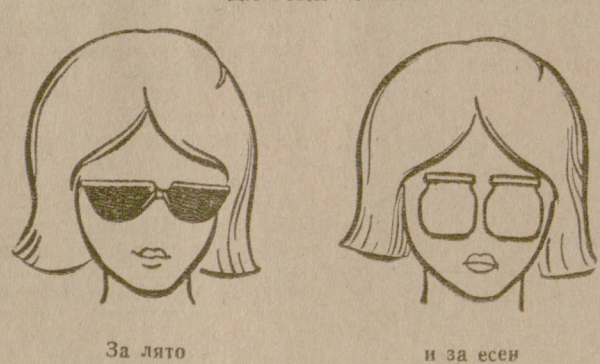
Н. БАЛИН

Ангел ГЕЦОВ

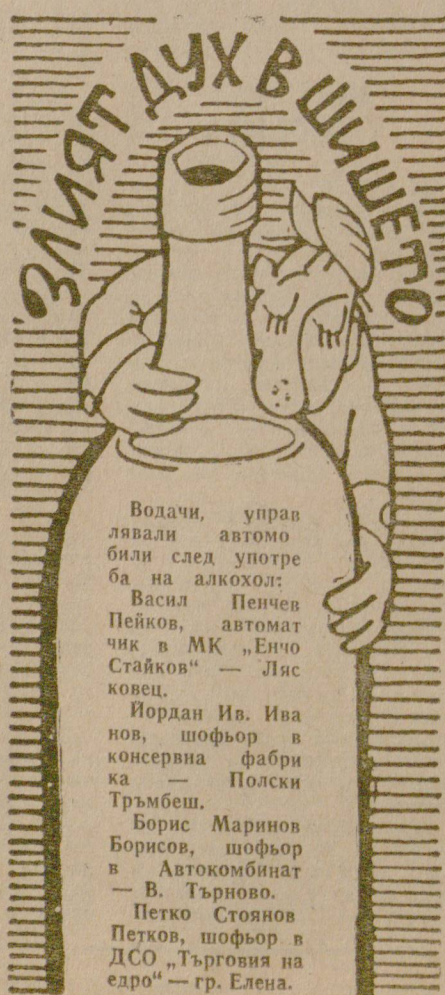

— А за десерт ще отидем на неприбраното грозде!

ДАМСКИ ОЧИЛА

„Злият дух в шишето“, поместен тук в кушето, е нашата постоянна рубрика, в която именно се виждат поименно всички автокарачии

Водачи, управлявали автомобили след употреба на алкохол: Васил Пенчев, автоматчик в МК „Еничо Стайков“ — Лисковец.

Йордан Ив. Иванов, шофьор в консервна фабрика — Полски Тръмбеш.

Борис Маринов, шофьор в Автокомбинат — В. Търново.

Петко Стоянов, шофьор в ДСО „Търговия на едро“ — гр. Елена.

ЮРИСТ

— Питам ме какво работя. Аз съм юрист, познавам правосъдната наука, защото имах достатъчно време да я овладеем по време на студентите. Това стана така:

Преди двадесет години още като свободен трудец се, видях пред една обществена постройка струпа на оградната. Не можех да я отмина без внимание — половината продадох изгоден в съседното село. Съдът ме призова да отговарям по член 194, алинея 1. И — шест месеца условно.

Продължих да изучавам юридическата наука. Но вече като длъжностно лице — до машин на заводска столова. След половин година заедно с готвача ни подведоха по член 202, алинея 1, точка 2. И заминах да размишлявам на едно място.

Подир година и нещо, когато скитях насам-натам ка

то бояджия и мазач, видях в блока на едно кооперативно стопанство забравен вагон с нефт и реших да го прибера на сигурно място. Съдът ми припомни член 194.

След близо двегодишен стаж, който не се вписва в трудовата книжка, а на друго място, излязох на свобода. Питам се: каква работа да заложа. Искане ми се да се развихря пак в търговския бранш, но този път вече по на едро. Захвапах се да уреждам на разни заплюнци по купката на дефицитни строителни материали и нефтови пещки срещу солидно възнаграждение от тяхна страна, а от моя с нищо. В съда ме запознаха с член 209, алинея 1. И отново се намерих на познатия ми нар на същото онова място.

Когато човек поработи при длъжностно време в някоя област, придобива по-добра

квалификация. С мен стана обратното. Щом излязох от онова място, вече не ми възлагаша подготвена работа. Живеем ми се широко, а не исках да си напаям ръцете с желязо и дърво в наши те фабрики. Отначало събирах оставени по обектите строителни материали, помагах да се прибере от полето узрялата селскостопанска продукция, после реших, че тази работа е трудоемка и груба и не ми дава нужните капитали. Тогава преплих няколко ключа и пошепах из скаловете на градския универсален магазин. По член 198, алинея 1, изучавах юридическата наука цели 5 години.

Не мисли, драги, че да станеш юрист като мен е лесно. Първо, в съда трябва да слушаш внимателно по кой член, алинея и точка те обвинява прокурорът. Второ